

ledes urigtigt, at han i det Hele taget havde udtalt sig misbilligende om Regjeringens Færd og imod Høire i Anledning af denne Sag. Sa, naar det ærede Medlem gjør sig medansvarligt med dette Ministerium med Hensyn til dets Rigeegylldighed overfor sine Embedsmænd, naar disse tillade sig saadanne Udfælelser som Amtmanden i Thisted har tilladt sig, saa maa han naturligvis ogsaa finde sig i, at den Kritik, der udbæses over Ministeriet, ogsaa falder over paa ham, og han gjorde sig netop i sine Udtalelser fuldstændig lige med Regjeringen og medansvarlig med den. Naar Regjeringen, som det saa korrekt og rigtig blev udviklet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds igaar, affædiger den ene Embedsmand efter den anden, det mindste de try, naar de staa paa den modsatte politiske Side af Ministeriet, naar vi saa se en høitstaaende Embedsmand, en Amtmand, udtale sig paa en saadan Maade — ja man behøver i Virkeligheden intet Tillægsord, man behøver blot nøgternt og lige ud at sige, hvad han sagde, jeg tror, at enhver Mand i Almindelighed maa sige, at det var forfærdelig stærke Ord — naar en saadan Mand udtaler sig saaledes, og man ikke hører det Fjærneste til, at denne Mand har modtaget den mindste Trettesættelse, eller at der fra Regjeringens Side bliver gjort Noget for at minde den Mand om, at han er i en saa høi Stilling i Samfundet, at det netop er hans Skyldighed ikke saaledes at jøle sig ned, som det lader til, at denne Amtmand ved dette Silbe har tilladt sig at gjøre overfor politiske Modstandere, saa kan jeg ikke Andet end udtale, at denne Regjering stiller sig paa et fuldstændig partist Standpunkt, og saa kan jeg ikke indse, at der er nogen Grund for det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds til at misbillige den nævnte Udtalelse fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds, medmindre han gjør sig til Et og Alt med Regjeringen og stiller sig paa et ligesaa halsbrækkende Standpunkt, som hans ærede Ven og Kollega fra Thisted (Sagd) stillede sig paa igaar, idet han jo gik ud af Debatten med den Udtalelse, at i Thisted vilde han vedkjende sig, at vi vare affurert saa flemme, som Amtmand Unsgaard sagde, men naar han kommer herover i Thinget, tør han ikke rigtig vedkjende sig det. Men det skal staa fast, at Thinget, at Oppositionen skal have Lov til her at kræve Regjeringen til Regnskab for, hvorfor den affædiger den ene Embedsmand efter den anden, som ikke har gjort sig skyldig i det fjærneste Misbrug, som ikke er optraadt paa en Maade, der i nogen Henseende har været

til Skam for den Stand eller Stilling, hvori han har staaet, men lader saadanne Folk som Amtmand Unsgaard, der udtaler sig paa denne Maade, ganske rolig sidde, uden at man hører det mindste om, at der bliver rørt det Fjærneste ved ham. Det ville vi ogsaa bruge den almindelige Valgret til, det ville vi ialtfald bruge dette Thing til, i den offentlige Debat at kræve Ministeriet til Regnskab for, at det opfører sig saaledes, og saa maa virkelig det ærede Medlem undskyldte, at vi ikke kunne Andet end sige: Lad Sol og Wind, hvad den rene Retfærdighed angaar, være delt nogenlunde lige! Nu har jeg i Korthed fra mit Standpunkt og med de Erfaringer, jeg har gjort, afslagt Vidnesbyrd om, hvordan det saae ud ved dette berømte Hillerødsmøde. Saa Meget er jo nu vist, hvad enten vi nu staa paa den ene eller den anden Side, at det er en Kjendsgjerning, at der er et Røre i vort Folk i politisk Henseende som ingenfinde tidligere. Det er jo Noget, vi let kunne blive enige om, det maa vi Alle indrømme. Det er længe siden, vi have set et saadant Udslag af politisk Røre som forleden ved Thyderup-Mødet. Jeg kan ikke sige Andet, end at naar man først har givet et Folk en fri Forfatning, som den, man har givet os, og saa Ministeriet og dets Venner ville bruge den fri Forfatning paa den Maade, de ville, saa komme saadanne Tilstande frem i vort Folk som de, vi have begyndt paa, og som mulig blive meget, meget værre. Det gaar ikke an at give et Folk en fri Forfatning og sige: Nu have I almindelig Valgret til et af Thingene, og dette Thing har sin Betydning, og saa derpaa intet som helst virkelig Hensyn tage til den Side af Forfatningen, som har med den almindelige Valgret at gjøre. Dette vil altid føre til saadanne Konflikter og Konsekventer, som vi ere begyndte paa her i Danmark. Dette er ogsaa i Grunden faare naturligt, og det vilde være et forunderlig søvniigt, dorst og dvast Folk, som havde faaet en fri Forfatning, og derpaa vilde lade sig byde det, som denne Regjering har budt, og lade sig byde de Fortolkninger, som denne Regjeringss Haandlangere have budt os baade paa Brent og i Tale ude ved Møderne.

Thomsen: Da jeg bad om Ordet, var det under den Forudsætning, at det var Finantslovsforslaget, der var til 1ste Behandling. Jeg er kommen ikke lidt i Tvivl, om det virkelig er Tilfældet, efter at en stor Del af Mødet har været optaget af Selvbekjendelser fra enkelte Medlemmer om „was ich erlebte“ paa de forskjellige Møder, der have fundet Sted, Noget, der efter min Opfattelse